

Vergaderjaar 2013–2014

33 601

EU-voorstel: Richtlijn maritieme ruimtelijke ordening COM (2013) 133¹

D

BRIEF VAN DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 20 december 2013

In mijn brief van 26 augustus 2013², die u in de bijlage vindt, heb ik de Tweede Kamer geïnformeerd over de onderhandelingen ten aanzien van de kaderrichtlijn maritieme ruimtelijke ordening (MRO) en geïntegreerd kustbeheer (GKB) die de Europese Commissie (EC) voorstelt. Mede namens de Minister van Buitenlandse Zaken informeer ik u graag over de actuele stand van zaken.

Uit de besprekingen sinds de zomer blijkt dat er brede steun is voor een procedurele kaderrichtlijn voor een MRO proces, waarbij de interacties tussen activiteiten op zee en de kust meegenomen dienen te worden. Een zelfstandige verplichting voor GKB kan niet op voldoende steun van de lidstaten rekenen.

Deze uitkomst sluit goed aan bij het standpunt dat Nederland heeft ingenomen.³ De voorzitter van de Raad heeft de Algemene Oriëntatie⁴ geagendeerd in de Raad Algemene Zaken van 17 december 2013.

Over de meervoudige rechtsgrondslag voor de richtlijn en de bevoegdheid van de Unie op het punt van (maritieme) ruimtelijke ordening is ook na juridisch overleg tussen Raad en EC geen eenduidig juridisch antwoord te geven. Een meerderheid van de lidstaten heeft hierover uiteindelijk geen bezwaar gemaakt en zal dat hoogstwaarschijnlijk ook niet meer doen.

In het Algemeen Overleg van 4 juni heb ik met de Tweede Kamer gesproken over onze gedeelde zorg dat het richtlijnvoorstel van de EC voor maritieme ruimtelijke planning ook inhoudelijke resultaatverplich-

¹ Zie dossier E130026 op www.europapoort.nl

² Kamerstukken II, 2012–2013, 33 601, nr. 7

³ Kamerstukken II, 2012–2013, 33 601, nr. 3

⁴ Een algemene oriëntatie is een akkoord in de Raad dat het uitgangspunt vormt voor onderhandelingen met het EP.

tingen voor de lidstaten met zich meebrengt⁵. Om te zorgen voor een uitsluitend procedureel kader, is een bepaling voorgesteld waardoor het aan de lidstaten blijft om vast te stellen in welke mate een plan voor de zee bijdraagt aan bindende EU-doelstellingen. Deze bepaling heeft brede steun in de Raad. Verder zijn de inhoudelijke doelen in de concept-tekst van de Raad minder in detail dan in het oorspronkelijke EC voorstel.

Concluderend leidt de tekst waar de Raad op afstevent tot een procedureel kader voor verbeterde samenwerking via planvorming op zee, met inachtneming van de relaties die maritieme activiteiten hebben met de kust/land en vice versa. De tekst past daarmee binnen het Nederlandse standpunt ten aanzien van subsidiariteit en proportionaliteit. Ik zie dit als een goed resultaat van de besprekingen over deze richtlijn. Buiten het kader van deze richtlijn zullen Nederland en andere lidstaten moeten waken voor precedentwerking voor ruimtelijke ordening in bredere zin.

De eerstverantwoordelijke commissie van het Europees Parlement (EP) – de Transportcommissie (TRAN) – heeft op 5 november haar positie bepaald. De plenaire stemming in het Europees Parlement is gehouden op 10 december. Het EP wil een verplichting voor een GKB-strategie die inhoudelijk vooralsnog minder in detail is dan de EC voorstelt. Inhoudelijke bepalingen voor MRO zijn vrijwel gelijk aan die de EC voorstelt. Uitgaande van de nu voorziene Algemene Oriëntatie betekent dit dat er stevige onderhandelingen tussen Raad, EP en EC in het verschiet liggen.

Een akkoord in de Raad zal naar verwachting leiden tot de start van de triloog met het EP en de EC onder het inkomend Griekse voorzitterschap. Het onderhandelingsmandaat hiervoor zal steeds opnieuw moeten worden vastgesteld in Raadsverband. Nederland zal in die discussie opnieuw vanuit het met de Tweede Kamer vastgestelde standpunt blijven onderhandelen en ik zal uw Kamer gelijktijdig met de Tweede Kamer op belangrijke momenten informeren.

De Minister van Infrastructuur en Milieu,
M.H. Schultz van Haegen

⁵ Het dossier is door het Kabinet opgenomen in de brief van 21 juni 2013 over subsidiariteit en proportionaliteit Kamerstukken II 2012–2013, 22 112 nr. 1650